

РЕШЕНИЕ

№ 1321

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11191** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, /старо наименование – „ЧЕЗ разпределение България“ АД/, представлявано от В. С. и Г. М. – членове на Управителния съвет, чрез юрк. И. Б., срещу Решение № 4597/16.10.2023 г., постановено по НАХД № 5136/2023 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 3-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № [ЕГН]/02.02.2023 г., издадено от Зам.кмет на Столична [община], упълномощен със Заповед № СОА20-РД09-1136/30.01.2020 г., с което на основание чл. 123, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 14, ал. 4 ЗМДТ.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалния закон и допуснати процесуални нарушения. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – зам.кмет на СО, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд– София- град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

След преценка на събраните по делото доказателства съставът на въззивния съд е установил от фактическа страна, че на 06.12.2022г. „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е подало данъчна декларация по чл.14, ал.4 от ЗМДТ, след законоустановения срок в отдел „Общински проходи- С.- Т.“ новопридобит недвижим имот: двоен шахтов трансформаторен пост с РЗП от 52 кв./м., находящ се в [населено място], район „Т.“, [улица]с нотариален акт №174, том II, дело №332 от 28.09.2021г. и Разрешение за ползване №СТ-05-391/28.07.2022г., със срок за подаване на декларацията до 28.09.2022 г. - нарушение на чл.14, ал.4 от Закон за местните данъци и такси /ЗМДТ. Въз основа на тези констатации е издаден АУАН №[ЕГН]/19.12.2022 г., въз основа на който е издадено и процесното НП.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, извършил е цялостна проверка на обжалвания акт, като е достигнал до правилен извод за липса на допуснати процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. СРС не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, като подробно е обсъдил доводите на страните. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

За да потвърди обжалването пред него наказателно постановление СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица, в рамките на тяхната компетентност, при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и на изискванията за форма и съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, при ясно посочена дата и място на извършване на нарушението, както и при спазване на процедурните правила. Въззивният съд в мотивите на съдебното решение е приел, че формата и съдържанието им съответстват на законовите изисквания, като е изложил подробни мотиви относно спазване на закона при съставянето и предявяването им.

Възраженията в касационната жалба за нарушение на изискванията на чл. 42 и чл. 52 от ЗАНН при съставяне на АУАН и издаване на НП са неоснователни. Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд в тази насока, поради което не счита, че следва да ги преповтаря.

Съгласно чл.123 от ЗМДТ „Който не подаде декларация по чл. 14, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание“ .

Безспорно е, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е било длъжно да

подаде декларация по чл.14 ал.4 от ЗМДТ за новопридобит имот в срок до 28.09.2022 г. Установено е, че в определения срок, дружеството не подаде декларацията пред Столична община, отдел "ОП-С./Г." на Дирекция "Общински приходи". Такава била подадена едва на 22.11.2022 г., т.е. около 2 месеца след придобиването. При това положение несъмнено, че дружеството е декларирало данните със закъснение.

Изводът, че случаят не е маловажен също се споделя от настоящия съдебен състав. Действително в ЗАНН не е предвиден критерий за маловажен случай на административно нарушение, като следва да се изхожда от цялата съвкупност на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства на конкретното деяние. Маловажен случай на административно нарушение е този, при който извършеното нарушение, с оглед липсата или незначителните вредни последици или с оглед на други обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Нарушението е такова на формално извършване, поради което възникването на вреда би съставлявало не елемент от състава на нарушението, а друго- допълнително обстоятелство, увеличаващо степента на обществена опасност на нарушението. В този смисъл Тълкователно решение № 1 /12.12.2007г по тълк.дело № 1 / 2005 на НК на ВКС. Неподаването в срок на декларация по чл.14 ал.4 от ЗМДТ е формално нарушение, поради което не следва да се отчита настъпването или ненастъпването на вредоносен резултат ,достатъчно е че същото е осъществено в обективната действителност. Правилно е приложена и санкционната разпоредба, като имуществената санкция е определена в минималния установен в закона размер.

Като е стигнал до този извод, районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Съдът намира, че доколкото искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е обективизирано в писмен отговор на процесуален представител на кмета на Столична община /с пълномощно от кмета на СО/, а ответник в настоящото производство е зам. кмета, издал НП, при условията на делегиране /въз основа на заповед № СОА20-РД09-1136/30.01.2020 г./, т.е. претенцията не изхожда от надлежна страна, не следва да се присъжда такова.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4597/16.10.2023 г., постановено по НАХД № 5136/2023 г. по описа на СРС, НО, 3-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.